

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 4T/20/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8712010078
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Hric
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2014:8712010078.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudcom JUDr. Vladimírom Hricom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. mája 2014, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

P. F. E. T. X. O. D. Y. A., nar. XX.XX.XXXX Q. N., okres A.,
trvalo bytom A. - O., W. Č.. XXX/X,
t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Prešov,

je vinný

prečinom zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona,

pretože

ako otec maloletej X., A.. XX.XX.XXXX a maloletého P., A.. XX.XX.XXXX, hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Poprade pod č. k. Nc 625/02-8 zo dňa 26.04.2002, právoplatným dňa 10.05.2002, bol zaviazaný prispievať na výživu mal. X. sumou 19,92 € (600,- Sk) mesačne a na výživu mal. P. sumou 19,92 € (600,- Sk) mesačne, počnúc dňom 01.04.2002, ktoré výživné je splatné vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky detí X. C., A.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu v Poprade pod č.k. 15P/79/2010-79 zo dňa 30.11.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.05.2011, bolo výživné na mal. X. zvýšené zo sumy 600,- Sk (19,92 €) na sumu 100,- € mesačne a výživné na mal. P. bolo zvýšené zo sumy 600,- Sk na sumu 60,- € mesačne, počnúc dňom 01.02.2010, ktoré bol zaviazaný platiť vždy do 15-tého dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí X. C., A.. XX.XX.XXXX, W. Q. X., O.. P. Č.. XXX, E. F., si túto svoju vyživovaciu povinnosť vo Veľkom Slavkove, okres Poprad, ani inde úmyselne riadne neplnil od 01.06.2011 do 11. 2. 2014, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby v tejto trestnej veci, s výnimkou čiastočných úhrad na výživné pre maloleté deti v roku 2011, keď zaplatil v júni 100,--eur, v auguste 110,--eur, v septembri 25,--eur, v októbri 200,--eur, v novembri 20,--eur, v decembri 25,--eur, v roku 2012 uhradil v januári 260,--eur, vo februári 100,--eur, v marci 100,--eur, v apríli 200,--eur, v júni 100,--eur, v auguste 100,--eur, v septembri 150,--eur, v októbri 200,--eur, v decembri 300,--eur a v roku 2013 uhradil v januári 310,--eur, v marci 160,--eur a v auguste 320,--eur, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre matku detí X. C., A.. XX.XX.XXXX, Q. X. Č.. XXX, E. F., vo výške 2.115,--eur, pričom v sledovanom období nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, nepoberal dávku a príspevky v hmotnej núdzi, pričom živnostenské oprávnenie na výkon podnikateľskej činnosti mu zaniklo ku dňu 30.06.2011, avšak je spoluvlastníkom viacerých nehnuteľností,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Za to sa
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby zo dňa 10. 2. 2012 súd vydal trestný rozkaz, ktorým uznal vinu v zmysle obžaloby a uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a obvineného na výkon trestu zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V zákonnej lehote obvinený podal odpor, ktorý odôvodnil tým, že podľa jeho názoru rozhodnutie, ktorým bolo zvýšené výživné na maloletú X. na sumu 100,--eur a na maloletého P. na sumu 60,--eur bolo neprávoplatné, pretože on mal záujem podať dovolanie na Najvyšší súd SR. Uvádzal, že okrem týchto maloletých detí má i ďalších päť dospelých detí a nikdy nezanedbával vyživovaciu povinnosť. Uviedol, že výživné na obe deti platil podľa svojich možností. Priznal, že bol konateľom spoločnosti, ale nemal dostatok finančných zdrojov ani na odvody súvisiace s podnikaním. Nebol prihlásený do evidencie nezamestnaných ako uchádzač o zamestnanie. Poukázal na to, že v marci 2012 mal prispieť sumou 378,--eur na zaplatenie vodičského kurzu pre dcéru X.. Vedel o zdravotných problémoch dcéry a mal záujem deti materiálne zabezpečovať.

Súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní, ktoré bolo zdĺhavé a sťažované zavinením obžalovaného, čo viedlo k vydaniu príkazu na zatknutie už v októbri 2012 a keďže pri výsluchu po realizácii príkazu na zatknutie obžalovaný prejavil záujem platiť výživné a dlh na výživnom, preto bol prepustený na slobodu. Nielen obžalovaný, ale aj matka detí a dcéra X. predkladali súdu výpisy z účtov v peňažných ústavoch, z ktorých súd špecifikoval úhrady uskutočnené obžalovaným v prospech oboch maloletých detí. Z predložených výpisov bolo zistené, že výživné bolo zasielané z dvoch účtov spoločnosti, kde bol obžalovaný konateľom, platby boli uskutočňované najmä na účet vedený na dcéru X., ale občas boli platby uskutočnené aj na účet vedený na meno syna P.. Z preukázaných úhrad nie je možné špecifikovať, akú sumu zasielal obžalovaný na výživu dcéry X. a akú sumu na výživu syna P.. Pokiaľ boli uskutočnené aj ďalšie úhrady, kde bola špecifikácia účelu, tak tieto súd zohľadnil, keďže tieto platby považoval za prostriedky potrebné pre bežný život oboch detí. Pri porovnaní výpisov z účtov bolo zistené, že obžalovaný nepravidelne a nie vždy v určenej výške platil výživné na obe maloleté deti.

Výživné bolo zvýšené rozsudkom Okresného súdu Poprad č. 15P/79/2010 dňa 30. novembra 2010 u X. zo sumy 600,--Sk na sumu 100,--eur a u syna P. zo sumy 600,--Sk na sumu 60,--eur mesačne, počnúc dňom 1. 2. 2010 a obžalovaný mal povinnosť výživné platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Zároveň bolo rozhodnuté o povinnosti uhrádzať zaostané výživné za obdobie od 1. 2. 2010 do 30. 11. 2010 v sume 841,80 eur a to v 20,-- eur mesačných splátkach spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok. V konaní o odvolaní matky bolo rozhodnuté Krajským súdom Prešov o odmietnutí jej odvolania dňa 28. 3. 2011 a tak rozsudok nadobudol právoplatnosť 18. 5. 2011.

V žalovanom období od 1. 6. 2011, ktoré bolo predĺžené až do 11. 2. 2014, keď bol obžalovaný v tejto trestnej veci vzatý do väzby, mal obžalovaný zaplatiť na výživu dcéry X. za 32 mesiacov sumu 3.200,--eur a na výživu syna P. sumu 1.920,--eur. Z výpisov z účtov, z výpovede obžalovaného ako aj dcéry X. a matky oboch detí bolo preukázané, že obžalovaný platil za uvedené obdobie tak ako je uvedené vo výroku. Uvedené platby boli realizované nepravidelne a máloktorá z nich bola vo výške určeného výživného na obe maloleté deti. Pri realizácii platieb neboli rozdelené platby na jednotlivé deti a tak nebolo možné stanoviť dlžné výživné samostatne na každé dieťa. Súd mal preukázané, že obžalovaný nezaplatil výživné v celkovej sume 2.115,--eur. Pokiaľ sa obžalovaný bránil tým, že jeho dlh na výživnom mohol byť nižší a poukázal na svoj výpočet, ktorý predložil súdu, tak je potrebné poukázať na to, že

tento výpočet bol urobený ku dňu 31. 3. 2013 a teda v roku 2013 pri platení výživného tak ako je uvedené vo výroku, to znamená, že od marca 2013 až do vzatia do väzby vo februári 2014 zaplatil na výživu oboch detí iba raz a to v auguste 2013 sumu 320,--eur. Nielen z vyjadrenia obžalovaného, ale aj z ďalších listinných dôkazov v spise je preukázané, že obžalovaný za uvedené obdobie nebol poberateľom nemocenských dávok, sociálnych dávok, nebol evidovaný na úrade práce, bol konateľom dvoch spoločností a to EMPE-EMPE TOUR&Co s. r. o. Nitra a za roky 2011, 2012 v daňovom priznaní mal vykázané straty, ale podnikal aj pod obchodným menom P. F.- EMPE Bratislava a z daňových priznaní vyplývajú za uvedené obdobie taktiež straty. Na základe živnosti vykonával svoju činnosť až do 30. 6. 2011. Z výpisov z účtov je preukázané, že prostriedky na výživu maloletých detí zasielal aj z účtu spoločnosti Diabetes.

Výpismi z katastra nehnuteľnosti je preukázané, že bol spoluvlastníkom nehnuteľnosti v k. ú. Veľká Dolina a k. ú. Zobor okres Nitra a na tieto nehnuteľnosti sú zapísané ťarchy rôznych exekútorských úradov, ale aj iných poisťovní.

V kancelárii tunajšieho súdu bolo zistené, že vo veci č. 15P/79/2010, kde bolo posledné upravované výživné na obe maloleté deti, nedošlo k podaniu dovolania a rozsudok bol právoplatný tak ako bolo vyššie uvedené.

Z potvrdení Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad je preukázané, že matka nepoberala náhradné výživné na maloleté deti a nebola poberateľkou dávky v hmotnej núdzi a príspevkov.

Na základe dôkazov mal súd preukázané, že obžalovaný aktívne vykonával činnosť prostredníctvom spoločnosti, ale aj ako podnikateľ, vyživovaciu povinnosť neplnil pravidelne a v stanovenej výške a jeho záujem uhradiť dlh na výživnom napriek opakovaným odročeniám hlavného pojednávania v prospech obžalovaného, nebol vážny, svojim postojom k prejednávanej trestnej veci obžalovaný vôbec neprejavil záujem zabezpečiť prostriedky na úhradu dlžného výživného, i keď súd mu túto príležitosť viackrát poskytol v záujme možnosti uplatnenia ustanovenia § 86 Trestného zákona o účinnej ľútosti a to aj pri vedomosti obžalovaného o tom, že túto trestnú činnosť páchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. 2T/24/2011, ktorým bol dňa 12. mája 2011 odsúdený v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 3To/141/2011 podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a na trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 28 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. septembra 2011 a skúšobná doba mu plynula do 7. 9. 2013.

Napriek tomu, že obžalovaný vykazoval v daňových priznaniach za roky 2011 - 2012 straty a za rok 2013 daňové priznanie vôbec nebolo podané, tak je potrebné poukázať na to, že obžalovaný o vyživovacej povinnosti vedel, jeho zdrojom príjmu bola nielen podnikateľská činnosť tak ako to bolo vyššie uvedené, ale vykonával aj ďalšie aktivity, čo vyplýva nielen z jeho vyjadrenia, ale aj z ďalšieho dôkazu v spise, keď mal zabezpečovať do motorových vozidiel montáž ručných ovládaní, čo bolo tiež jedným z jeho príjmov. Bolo preukázané, že obžalovaný mal spoluvlastnícky podiel k rôznym nehnuteľnostiam v okrese Nitra a teda pokiaľ nebol schopný platiť výživné, mal možnosť tieto nehnuteľnosti - podiely k nim previesť na iné osoby a tak získať zdroj príjmu na úhradu výživného maloletých detí. Lekárskymi správami, ktoré predkladal obžalovaný, bolo preukázané, že v určitých obdobiach mal zdravotné problémy, no tieto nemohli mať vplyv na dlhodobé neplatenie výživného.

Potvrdeniami škôl bolo preukázané, že obe deti ešte v čase vyhlásenia rozsudku a teda po celé obdobie, za ktoré obžalovaný bol trestne stíhaný, nemali vlastný zdroj príjmu, išlo o študujúce osoby a ich potreby boli uhrádzané výlučne matkou a to najmä v poslednom období (v roku 2013), keď obžalovaný za celé obdobie prispel na ich výživu sumou 790,--eur.

Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že mal záujem zabezpečiť dcére štúdium v Dánsku, ktoré by bolo bezplatné, tak toto tvrdenie ničím nepreukázal a nie je iba vecou záujmu obžalovaného, ale aj záujmu dcéry, či by chcela študovať v cudzine.

Súd mal preukázané, že obžalovaný úmyselne neplatil výživné. Medzi jeho konaním a následkom je príčinná súvislosť. O úmysle neplatiť pravidelne výživné svedčí najmä jeho postoj k úkonom v trestnej

veci, na čo súd už vyššie poukázal, ale v poslednom období aj jeho záujem narušiť kontakt so súdom tým, že ukončil činnosť na Slovensku, zdržiaval sa v Rakúsku a v Nemecku, kde krátkodobo pracoval, ale zmenu svojho pobytu a preukázanie príjmu, či záujem hrať čo i len čiastočne výživné z cudziny neprejavil a nepreukázal súdu. Tým, že obžalovaný v mieste trvalého bydliska sa takmer nezdržiaval, zdržiaval sa na rôznych miestach na území Slovenska, ale aj v cudzine, nebolo možné jeho osobu hodnotiť podrobne. Už zápisy vo výpisoch z katastra nehnuteľností uvedené ako ťarchy svedčia o tom, že jeho podnikateľská činnosť nebola úspešná, no toto neospravedlňuje obžalovaného z nezájmu o platenie výživného na maloleté deti. Je potrebné poukázať aj na to, že mal vedomosti o zdravotnom stave nielen matky maloletých detí, ale aj o zdravotných problémoch dcéry Silvie, vedel, že bývajú v sťažených podmienkach s nízkym príjmom, no neurobil nič preto, aby uľahčil situáciu deťom a pravidelne finančne prispieval na úhradu ich najnevyhnutnejších potrieb. Nepravidelné platenie výživného bolo výsledkom pôsobenia na obžalovaného v čase trestného stíhania, keď chcel preukázať, že má záujem na úhrade výživného deťom. Ostatné preukázané okolnosti však o vážnom záujme na platení a najmä pravidelnosti platenia výživného nesvedčia.

Súd má za to, že v konaní boli preukázané okolnosti, ktoré svedčili v prospech obžalovaného a to najmä v závere konania, keď oľutoval svoje konanie a v priebehu celého konania platil aj keď nepravidelne a nie v plnej výške výživné, ale aj prirážajúca okolnosť spočívajúca v predchádzajúcom odsúdení pre inú trestnú činnosť, keď v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia páchal túto trestnú činnosť.

Súd má za to, že u obžalovaného splní trest uvedený vo výroku svoj účel. Už samotné vzatie obvineného do väzby bolo prostriedkom na včasné ukončenie trestnej veci, ale zároveň aj na prevýchovu obžalovaného. Pri ukladaní trestu súd zohľadnil zdravotné problémy obžalovaného, ale aj oprávnenej osoby, dobu, po ktorú výživné neplatil pravidelne a v stanovenej výške. Súd má za to, že v budúcnosti sa obžalovaný nebude dopúšťať ďalšej trestnej činnosti a trest v rozsahu uvedenom vo výroku v plnej miere splní účel u obžalovaného.

Na výkon uloženého trestu súd zaradil obžalovaného do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ vôbec nebol vo výkone trestu odňatia slobody nepodmienenčne, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.
najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.